

**Doopsgezind
Rotterdam**

de Werf

jaargang 60 | nummer 4

juni 2022

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een ontmoetingsplek voor mensen die in vrijheid met elkaar in gesprek gaan over hun leven en geloof. We laten ons hierbij op een eigentijdse manier inspireren door bijbelse en andere verhalen, poëzie, kunst en muziek.

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam is een regiogemeente en bedient het gebied Voorne-Putten, de Hoekse Waard, de Krimpenerwaard en Rotterdam. De Vermaning van Doopsgezind Rotterdam staat in het centrum van de stad, vlakbij het Hofplein, aan het eind van het Haagse Veer.

Over de diensten

Zondag 19 juni Jeugddienst in Doopsgezinde kerk Den Haag
Voorgangers: ds. Marijn Vermet en Henriette van Dunné
Organist: Alicia Witarsa

Zondag 26 juni
Voorganger: ds. Christien Duhoux-Rueb
Organist: Kees Blijdorp

Zondag 3 juli geen dienst

Zondag 10 juli Zomer wisseldienst in Doopsgezinde kerk
Voorganger: Koen Holzapffel
Organist: Maria Kuster

Zondag 17 juli Zomer wisseldienst in Arminius kerk
Voorganger: IJke Aalders
Organist: Jos van der Kooij

Zondag 24 juli Zomer wisseldienst in Doopsgezinde kerk
Voorganger: Corrie Vis
Organist: Maria Kuster

Zondag 31 juli Zomer wisseldienst in Arminius kerk
Voorganger: Henriette van Dunné
Organist: Jos van der Kooij

Zondag 7 augustus Zomer wisseldienst in Doopsgezinde kerk
Voorganger: Tjaard Barnard
Organist: Maria Kuster

Zondag 14 augustus Zomer wisseldienst in Arminius kerk
Voorganger: Hans Fronczek
Organist: Jos van der Kooij

Zondag 21 augustus **laatste dienst aan de Noordmolenwerf**

Voorganger: Henriette van Dunné

Organist: nog onbekend

Zondag 28 augustus locatie nog onbekend

Voorganger: Henriette van Dunné

Organist: Kees Blijdorp

Zomerwisseldiensten 2022: vriend en vreemdeling

10 juli: Koen Holzapffel

Engelenbezoek

Engelen spelen een bijzondere rol in de Bijbel. Niet alleen met Kerst. Vaak gaat het om een onverwacht bezoek, een ontmoeting tussen deze boden Gods en mensen. Op aardse bodem. De ontmoeting roept verwondering op, vragen, twijfel en ook angst. Is deze vreemdeling vriend of vijand? Hoe gastvrij zullen we haar/hem ontvangen? Een zomerse ontmoeting met engelen, vreemd-vertrouwd, aan de hand

van het verhaal van de belofte aan de vrouw van Manoach, moeder van Simson (Richteren 13).

17 juli: IJke Aalders

Pelgrimeren

Lucas 24:13-35 (Emmaüsgangers)

We noemen onszelf graag mensen van de weg. Dan is het onvermijdelijk dat wij vaak verkeren in de positie van de vreemdeling. Wat zegt het over ons, als we ons verbazen over die ontdekking? En wat leert het ons over onze

houding tegenover hen die wij als vreemdeling beschouwen én degenen die we ervaren als medereizigers?

24 juli: Corrie Vis

"Ik ben, o Heer, een vreemdeling hier beneên" is een citaat uit psalm 119.

In mijn werk als geestelijk verzorger in het ziekenhuis kom ik veel mensen tegen die zich een vreemdeling voelen in deze maatschappij. Door chronische ziekte, doordat ze het snelle tempo van het moderne leven niet bij kunnen benen, omdat ze als oudere het gevoel krijgen niet meer mee te tellen, of wanneer een ziekte als Alzheimer hen overkomt. Biedt deze psalm enige houvast om met het

vervreemde gevoel om te gaan dat ons kan overkomen als het leven anders loopt dan gedacht? Hoe kan een mystieke lezing - deze van oudsher lange wetspsalm - een nieuw elan geven?

En wat heeft het strelen van een paard te maken met het lezen van een psalm?

31 juli: Henriette van Dunné

Vriend of vreemdeling?

Wat beweegt een Afrikaanse man uit Ethiopië, in een tijd dat er nog geen snelwegen en vliegtuigen zijn, om een reis van meer dan 2000 kilometer te ondernemen om naar Jeruzalem te gaan? De schatbewaarder van de koningin van Ethiopië ging op reis naar Jeruzalem om daar God te aanbidden. Zijn er in Ethiopië geen goden genoeg?

Komt hij in Egypte niet langs allerlei beroemde tempels, en zijn daar geen goden die hij zou kunnen aanbidden? Daar is hij als eunuch onder vrienden, er zijn meer mannen zoals hij. In Jeruzalem is hij niet alleen een vreemdeling, hij is ook nog ongewenst want volgens de wet van Mozes mag een eunuch helemaal niet in de tempel komen. Toch is hij geïntrigeerd geraakt door deze God en hij koopt een stapel leesvoer voor de terugreis. Hoe meer hij leest, hoe minder hij ervan begrijpt. Als hij opkijkt staat er opeens een man langs de weg, in de

brandende hitte, midden in het niemandsland.

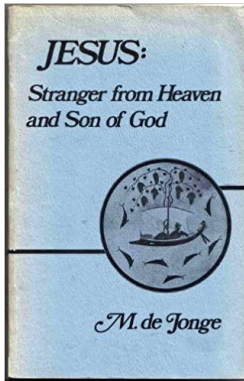
Filippus was de man die daar stond te wachten, waarop wist hij niet. Hij is een van de zeven mannen die de apostelen moesten helpen bij het leiden van de gemeente in Jeruzalem en hij was juist lekker bezig met zijn vrienden om zoveel mogelijk mensen te bekeren in Samaria. Dan opeens krijgt hij die vreemde opdracht: Filippus, je moet naar de weg van Jeruzalem naar Gaza. Een weg waar geen hond meer komt, want Gaza was een ruïne geworden.

De twee raken met elkaar in gesprek; twee vreemdelingen omdat zij daar zonder hun vrienden zijn, of twee vrienden van God in een vervreemdende omgeving?

7 augustus: Tjaard Barnard

Stranger from heaven...

In zijn boek *Jesus, Stranger from Heaven and Son of God* vat de toenmalige hoogleraar Nieuwe Testament Rien de Jonge (1925-2016) de essentie van het Jezusbeeld van het Johannes evangelie samen. Jezus komt heel dichtbij, hij noemt zijn leerlingen zijn vrienden, maar tegelijkertijd blijft er een grote kloof van vervreemding gapen. Daar wil Tjaard Barnard over nadenken in de gezamenlijke kerkdienst op 7 augustus in de Doopsgezinde Kerk.

En om de vervreemding te versterken gaan we dan uit de bundel van Johan de Heer zingen: Welk een vriend is onze Jezus.

Voor wie zich wil inzingen:

https://youtu.be/_uGgIEtZfc

14 augustus: Hans Fronczek

Ik ben een mens als jij

Een lastige man in een veel te ruime jas. Over zijn schouders hing een grote rugzak. Vaak zag ik de man staan bij de supermarkt. Volgens buurtbewoners woonde hij overal en nergens. Die man belde twee jaar geleden, op een avond in oktober, plotseling bij mij aan. Hij was doorgestuurd door een vriend. - Daar sta je op mijn drempel, voor mijn neus, je kijkt me aan – Wat moet ik met je? Ik moest iets met je. Je stond daar en wachtte.

Ik keek in je gezicht, En jij in mijn gezicht, met ogen die zeiden: ja, ik weet het. Ik ben onmogelijk, ik schreeuw soms, ik val soms uit. Ik steel soms voedsel. Ik ben een *vluchteling*, een *vreemdeling*. Ik eis een plek op aarde, ik ben ontworteld en overbodig. Neem mij op, red mijn ziel, stuur me niet weg - ik ben een mens als jij.

De joodse wijsgeer Emmanuel Levinas heeft veel publicaties op zijn naam staan. In één van zijn wijsgerige visies ontvouwt hij dat niet het IK het uitgangspunt is maar de confrontatie met de ander. Met die ander die naast en tegenover mij, en niet weg te denken een beroep op mij doet. De toewijding aan de andere mens. *Die vreemdeling*,

die vluchteling. Hij spreekt zelfs over de menselijke uitverkiezing elkaar te dienen.

Vanaf het moment dat een ander mens in onze tijd en ruimte binnenkomt, ons aanziet, aanspreekt, en een beroep op ons doet...staan we in zijn dienst?

(Schilderij van Marieloes Reek)

Oud en nieuw

Oud en nieuw, daar moest ik aan denken bij het luisteren naar de muziekgezelschappen die optraden bij de presentatie van de MUZIEKWERF zaterdag 28 Mei j.l. Jonge mensen, zangers en instrumentalisten die opgeleid worden en concerten zullen geven in het gebouw gekend als onze Vermaning aan de Noordmolenwerf.

De preekstoel hier nog prominent zichtbaar en misschien symbolisch voor het WOORD dat zal verdwijnen maar de muziek blijft.

Want ook aan onze muziek moest ik denken. De geweldige organisten Martine, Kees, Wout en Mark die voor meer dan zangbegeleiding zorgden. De cantorij onder leiding van Martine maar ook de muzikale inbreng van de families van Pelt en

de Bruin en later van Dora en Siegrid Pasma. Het fluitspel van Anneke Bakker en de zang van Djoke Winkler Prins. Het vioolspel van Inge Koppert. En misschien waren het er nog veel meer....

Als al deze mooie klanken zich in het gebouw hebben opgeslagen dan kan de nieuwe MUZIEKWERF alleen maar een succes worden. En dat wensen wij hen ook toe. Voor mij was het even DROMEN over vroeger de DAAD is nu aan anderen.

Truida Lokhorst

Het fundament van de gemeente

Want niemand kan een ander fundament leggen dan er al ligt – Jezus Christus zelf. Zo luidt de Doopsgezinde fundamentstekst uit 1 Kor 3:11. Voor Menno Simons was er maar een fundament en dat is Jezus Christus.

Al heel vroeg in haar bestaan heeft ‘de gemeente’ een belangrijke rol gespeeld in de Doperse beweging. Door de doop trad je toe tot de gemeente en daarmee tot het geloof. Het is de taak van de gemeente om het voorbeeld van Jezus na te volgen, zelfs als dat - in de tijd van Menno - met de dood van haar leden bekocht moest worden. Met andere woorden, in onze daden komt Gods’ Woord aan het licht. De gemeente is volgens Menno de aardse gestalte van Gods Woord en tegelijkertijd is de gemeente de plek om dat Woord, de Bijbel, te vertalen en uit te leggen. Met gemeente bedoelde Menno wel meer dan de lokale gemeente. Hij heeft het over de gemeenschap van navolgers van Christus, daar waar je broeders of zusters van elkaar bent.

De gemeente is dus niet zozeer de organisatievorm als wel de gemeenschap van navolgers van Christus, waar leden, belangstellenden, en soms aanwaaiers, naar elkaar omzien. In de diensten proberen wij de bijbel uit te leggen en er klinkt muziek, gezangen en gebeden. Dat betekent niet dat de gemeente een soort debatingclub is; de gemeente is de plek waar het geloofsgesprek gevoerd wordt, aan de hand van bijbelse verhalen en kritische noties vanuit onze cultuur en geschiedenis, en soms vanuit de actualiteit. Zij vormt de basis van waaruit een ontdekkingsstocht mogelijk is naar wat van waarde is voor ons geloven en voor onze plaatsbepaling en taak in de wereld.

Door de enorme nadruk in onze tijd op individualiteit en het zelf mogen bepalen wat je gelooft, zijn wij de geloofstaal een beetje verloren. Kunnen wij nog een geloofsgesprek met elkaar voeren? Ik heb soms de indruk dat wij in Rotterdam eerder geneigd zijn om in onze gemeente vooral zakelijke en bestuurlijke discussies te voeren, omwille van haar voortbestaan. Vergeten wij misschien om de Geest de ruimte te gunnen om te waaien?

De afgelopen 2 jaar spraken we over revitaliseren als een nieuwe manier om de gemeente te organiseren, en in dat proces zijn we soms tegenover elkaar komen te staan in plaats van naast elkaar. Door Covid hebben we versneld moeten zoeken naar nieuwe en digitale vormen van communicatie en vieren. Moesten we het persoonlijke contact zo node missen en zijn we nog wat onwennig in de draad weer oppakken. Wie goed kijkt ziet dat het in Rotterdam gaat om een gemeente in de diaspora,

verspreid over een grote regio, die ook nog eens wordt losgemaakt van het middelpunt, haar gebouw aan de Noordmolenwerf. En ik kan ons gerust stellen, wij zijn niet de enige die er mee worstelen. Vrijwel alle Doopsgezinde gemeenten hebben het

moelijk bij het vinden van kerkenraadsleden, door de hoge leeftijd van de leden en drukke bezigheden van de jongere leden en belangstellenden.

Wij moeten ons de vraag stellen: wat is wijsheid? Wat is de weg die wij kunnen gaan om het geloofsgesprek gaande te houden, om ons eigen Doperse geluid niet te laten verstommen? Het ligt niet alleen aan onszelf, we geloven dat wij deel uitmaken van Gods geschiedenis met mensen en dat wij mogen vertrouwen dat God een bedoeling met ons heeft. Wat wij ons wel kunnen afvragen is wat Gods bedoeling is met ons hier in Rotterdam? We hebben daar met elkaar over gesproken op het Groot Overleg en twee weken later op de Ledenvertoeving. We hebben met elkaar een poging gedaan om het verhaal van onze gemeente te vertellen. Daar komen een aantal woorden bij boven: geloof, humor, hoop,

muziek, vertrouwen in de toekomst, anderen ontmoeten, tijd voor verandering, onze wortels, onze herkomst niet vergeten, en verbinding met elkaar. In ons verhaal komen een aantal dingen naar voren die voor ons essentieel zijn en die ons tot gemeente maken. Die dingen willen wij vasthouden, hoe we ook kunnen voortbestaan. Allereerst de pastorale zorg, door en voor elkaar, en door de dominee en de diaconie. Het ondersteunen van de kringen, onderlinge communicatie, via de Werf, en pastorale brieven. We willen blijven vieren, zingen en muziek maken. Tenslotte willen we onze zichtbaarheid als Dopers in Rotterdam, met name de vredesboodschap, niet kwijtraken.

Met dit verhaal kunnen we verder gaan, al zullen we veel los moeten laten. Allereerst moeten we afscheid nemen ons gebouw, wat al die jaren het centrum was en plek van samenkomst van onze gemeente. We kunnen de komende tijd beschouwen als een periode van pionieren. Een tijd waarin we nadenken over hoe vaak we diensten willen houden, en of er ook andere manieren van vieren mogelijk zijn. Op welke wijze we het onderlinge contact kunnen versterken en wat we kunnen uitbesteden aan betaalde krachten omdat we zelf niet alles meer kunnen bemensen. Door te gaan pionieren kunnen we nieuwe dingen (her)ontdekken en onszelf steeds de vraag stellen wat vraagt God van ons, hoe kunnen wij zijn bedoeling onder woorden brengen en in daden omzetten. Dat we niet meer op de oude wijze door kunnen gaan, omdat onze kerk de Muziekwerf gaat worden, dat we kleiner worden en kwetsbaarder, is ook verdrietig. Het is een verlies waarvan we de omvang nog niet kunnen bevatten. Laten we elkaar ook de ruimte geven om daar bij stil te staan. Wij hebben een mooie erfenis van onze voorouders gekregen, zowel in kapitaal als in geschiedenis en gedachtengoed. De erfenis die kan ons leiden en bemoedigen. Omdat het om meer gaat dan gebouwen, menskracht en geld. Het gaat om zin geven aan ons bestaan en aan onze stad en de wereld om ons heen. Al zijn we een gemeente in de verstrooiing, dat neemt niet weg dat we de tijd mogen nemen om uit te zoeken hoe we, in regionale samenwerking met andere Doopsgezinde gemeentes, een plek kunnen blijven waar mensen gehoord en gezien worden. Het gaat immers om de plek, het verhaal en de mensen ...

(Dit is een bewerking van mijn openingen van 14 en 29 mei)

Ds. Henriette van Dunné

Uit het Klein Overleg

De afgelopen maand stond in het teken van een Groot Overleg en een Ledenvertoeving. Veel is gezegd, veel is besproken. Tijdens het Groot Overleg van 14 mei jl. is een voorstel gedaan om een interim bestuur regionale samenwerking te laten onderzoeken. Op de Ledenvertoeving van 29 mei jl. hebben we hier over gesproken.

Er zal een volgende Ledenvertoeving worden gehouden op vrijdag 1 juli as. om 19.30. U bent hier allen van harte voor uitgenodigd. Op deze Ledenvertoeving zal een meer uitgewerkt voorstel gepresenteerd worden. Ook zullen Truida Lokhorst en Marijke Haisma aftreden. Als interim bestuursleden hebben Jaap Bes en Peter Appel zich gemeld. Daarnaast is het voorstel gedaan om de functie van Coördinator en Officemanager te combineren. Dit voorstel is geaccepteerd. We zoeken een nieuwe medewerker.

Deze maand komt het Klein Overleg bij elkaar. Mocht u nog vragen of suggesties voor het Klein Overleg hebben dan horen wij dat graag.

De datum van de start van de verbouwing van de kerk is bekend: 22 augustus 2022. Vanaf die tijd zoeken wij andere tijdelijke kerkruimte. Als u nog suggesties hebt, laat het ons weten. Na de verbouwing kunnen we nog tot december 2024 de kerk die dan Muziekwerf heet gebruiken.

We hopen u allen te zien tijdens de ledenvertoeving op vrijdag 1 juli en graag weer tot ziens in de kerk!

Een warme groet van het Klein Overleg,

Het bestuur van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam,

Marijke Haisma, voorzitter/coördinator

Truida Lokhorst, secretaris

Mark van Nispen, penningmeester

en

Henriette van Dunné, predikant

Wilma Kievit, officemanager

Voor al uw vragen aan het bestuur kunt u terecht bij Marijke Haisma op het emailadres coordinator@dgrotterdam.doopsgezind.nl. Zij kijkt dan of

zij uw vragen kan beantwoorden of deelt deze met het bestuur.
Telefonisch is Marijke te bereiken via 06-20828223.

Vragen over de ledenlijst, adreswijzigingen, notulen kunt u stellen aan Wilma Kievit, officemanager via het emailadres: officemanager@dgroterdam.doopsgezind.nl.

Een gedachtenstroom ... van Cocky Brouwer

Afgelopen zondag las ik het besluit van de synode van de Christelijke Gereformeerde Kerken: met 32 voor en 19 tegen besluit de synode dat vrouwen niet worden toegelaten tot het ambt. Alle aangesloten kerken moeten zich daaraan houden. De synode heeft besloten niet direct in te grijpen bij kerken die zich niet aan de regels houden. Zij krijgen nog twee jaar de tijd om terug te keren op het "rechte pad". Citaat: "Dit thema van vrouw en ambt is van begin tot einde een thema door heel de Bijbel.

Anne Zernike op de kansel

Als ik dat anders ga lezen, dan moet ik heel de Bijbel anders lezen. Dat kan ik niet, dat mag ik niet en dat wil ik niet."

Kerken met een andere interpretatie, zijn daarmee ongehoorzaam aan de Bijbel, zegt hij. "Ik kan helaas geen andere conclusie trekken. Hoeveel pijn mij dat ook doet."

Ik was verbijsterd en moest denken aan Anne Zernike, de eerste vrouwelijke predikant in Nederland, beroepen in 1911 in de Doopsgezinde Gemeente Bovenknijpe. En al mijmerend over

Anne Zernike en de pioniersrol die zij (waarschijnlijk onbewust) vervulde, kwam ik bij haar vriendin, de dichteres Henriëtte Roland Holst. Anne Zernike preekte in Bovenknijpe over 1 Samuel 16:7 Het gaat niet om wat de mens ziet: de mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het hart.

Daarover schreef Henriëtte Roland Holst een gedicht:

Keer in tot het verborgen zelf
waar denken ophoudt en de ritselhagen
der uren gansch verstild zijn, wilde vlagen
tot rust gebracht; keer in nu, delf en delf

tot waar de wortels van den tijd niet reiken,
geen adem dringt van morge' en avondwind –
keer in tot waar het murmelen begint
der bronnen uit onzichtbre rijken.

Keer tot het tijdelooze in, mijn kind.

Gemeenteweekend Fredeshiem 2022

Graag zo snel mogelijk opgeven vanwege de reservering bij Fredeshiem.

Hebt u/jij al nagedacht over de omgekeerde wereld? Hoe zou die er uitzien? We zeggen het zo gemakkelijk: "Het lijkt hier wel de omgekeerde wereld...." Maar als je je opgeeft voor het gemeenteweekend op 8 en 9 oktober dan kunnen we er samen mee aan de gang gaan. Een aantal trouwe weekendgangers hebben zich al aangemeld. De gegevens nog even op een rijtje.

Het weekend zal plaatsvinden op 8 en 9 oktober 2022.

De prijzen van de kamers zijn:

- 1-persoonskamers €147,00 per persoon.
- 2-persoonskamers €127,00 per persoon.
- Kinderen helft van de prijs

U kunt zich aanmelden bij Marijke Haisma marijkehaisma@hotmail.com of 06-20828223.

Namens de organisatie,

Han Cuperus
Marijke Haisma
Elze Jongsma
Ineke Roodhuijzen

Wandeldienst

Op 15 mei kon ik het thuis wat rustiger aan doen, omdat ik niet naar de kerk hoefde te rijden met mijn scootmobiel. De route van mijn woning in Capelle aan den IJssel naar het Kralingse Bos is maar de helft van die route.

In plaats van de 's-Gravenweg reed ik over de Schenkelse Dreef en over de Kralingsweg naar Rotterdam-Kralingen. Over het fietspad langs het Bos reed ik naar de weg, die tussen het Kralingse Bos en de Kralingse Plas en langs de 2 molens is aangelegd ergens in het begin van de vorige eeuw. Mijn ouders hebben het Bos en de Kralingse Plas aangelegd zien worden en hebben ons daar vaak over verteld.

Even voorbij de molens zag ik al enkele wandel/kerkgangers van onze gemeente staan. Ik stopte op het fietspad bij hen en samen wachtten we tot iedereen aanwezig was. Toen staken we de weg over en liepen over het bruggetje. Daarna sloegen we rechtsaf en liepen een stuk langs het grasveld. We stopten voor onze eerste tekst, die werd voorgelezen.

We namen het pad door het grasveld om aan de andere kant te komen. Daar lagen boomstronken op gestapeld en rustten we uit en werd de tweede tekst gelezen. Er werden foto's gemaakt en we praatten met elkaar. Eenmaal uitgerust liepen we iets verder en gingen een zandpad op. Ondanks dat het vrij los zand was, kon ik er toch rijden met mijn scootmobiel.

Halverwege het zandpad werd de derde tekst voorgelezen. Toen we weer verder liepen, kwamen er ruiters te paard langs, die zeiden dat we op een ruiterspad liepen, waar we niet mochten zijn. We liepen door en kwamen op een verhard kruispunt.

We sloegen linksaf en liepen over een niet erg breed pad door richting de Plas. Bruggetje over en linksaf. Daar stonden enkele bankjes met uitzicht op de Kralingse Plas. Iedereen ging zitten en ik parkeerde mijn scootmobiel achteruit tussen twee bankjes. Hier lasen we de vierde en laatste tekst.

Het werd tijd om wat te eten en drinken. Linksaf langs de Plas liepen we naar het bruggetje, waar we begonnen waren. Over het bruggetje liepen we het grasveld op, waar we al snel een plek vonden waar we konden zitten. Helaas waren de beloofde koekjes niet naar de wandeldienst meegenomen.

Maar er werd gezellig gepraat en gedronken, waarna de wandeldienst werd afgesloten. Iedereen vertrok op z'n eigen tempo naar de auto

waarmee ze gekomen waren. Een enkeling werd naar de metro gebracht en ging zo naar huis. Het was een zeer geslaagde bijeenkomst in de buitenlucht.

Eva Obbes, 29 mei 2022

Het is genoeg

'Tijdens onze vliegtocht naar Curacao maken we een tussenlanding op het vliegveld van Kingston, Jamaica.' informeerde Jolanda mij. Jolanda is mijn zorgvriendin, die binnenkort met haar dochters naar Curacao vliegt. Dit jaar voor het eerst zonder mij. De lange vliegreis zou teveel energie vragen van mijn bejaarde lijf. Jamaica in de Caribbian. Poortwachter van de Grote Antillen. Mijn gedachten spoelen zich terug naar mijn oertijd.

Toen ik als jonge zeeman elke drie maanden met de sierlijk gelijnde vrachtaarder Achilles, dat beruchte pirateneiland aandeed. De havenstad Kingston aldaar kende destijds een bruisend nachtleven, dat de passagierende zeelui met talloze zeeroverskroegen verwelkomde. Zo herinner ik mij als de dag van gisteren, hoe wij regelmatig ons geld verbrasten in een saloon met de toepasselijke naam: 'the bloodbucket.'

Op een keer werden wij aldaar door enkele havenmeiden aan de bar uitgenodigd, om met hen het Paasweekend door te brengen in hun bungalow in de bergen. De Blue Ridge mountains. De rit erheen in een oude Buick joeg ons de stuipen op het lijf. Temeer daar de boots bij elke hairpin het openvliegende achterportier weer dicht moest trekken. Bovendien hadden de meeste tegenliggers maar één koplamp die links of rechts licht verspreidde. 'Russische roulette,' vond de stuur. Na de zoveelste haarspeldbocht pakte de Buick een oprit, en hield stil onder het balkon van een uit hout opgetrokken vakantieverblijf. De volgende ochtend werden wij gewekt voor het paasontbijt op de veranda. We tikten een eitje bij een weergaloos uitzicht op de haven van Kingston. 'Net als de piraten vroeger,' zei de boots melancholiek. 'Volgens mij tikten die iets anders,' vond de stuur. In tegenstelling met haar grote broers Cuba en Haiti is de voertaal op Jamaica engels. Zodat we onze overweldigende indrukken konden delen met de gastvrouwen, die op een prettige manier ervoor zorgden dat we niets tekort kwamen.

We besloten het onvergetelijke verblijf op de bergrug, met een gezamenlijk bezoek aan de Paasmis in een oude kathedraal. Om de

viering die werd opgedragen in het latijn te kunnen bijwonen, bedekten de havenmeiden hun haardos met een koket kanten sluiertje, 'Ik versta er geen moer van,' klaagde de boots hardop. Toch knielde hij aan het einde van de dienst eerbiedig voor de bisschop, Waarna deze de ruige zeeman al zegenend, een ouwel op de tong legde. Lang verbleven mijn gedachten niet bij Jamaica, dat strategisch gelegen eiland met haar zo gastvrije inwoners. Ze doken weer op bij het huidige tijdsbestek, waarin een oppermachtige Rus zijn soldaten opdracht gaf, om een uitputtingsoorlog te beginnen met het buurland Oekraïne.

Aansluitend keek en luisterde ik naar een kerkdienst, uitgezonden op een Duitse TV zender. Als metafoor met betrekking tot die oorlog vertelde daar een pastor over de profeet Elia uit het bijbelboek

Koningen. Hoe Elia een regencontest won van koningin Isebel's profeten op de berg Karmel. Een berg die uittorent boven de huidige stad Haifa. Ook hoe hij na de profane profeten te hebben uitgeroeid op de vlucht sloeg, de woestijn in. Daar zeeg hij bebloed neer onder een bremstruik en stamelde 'het is genoeg.' De pastor besloot haar betoog met een vurige oproep aan de patriarch van Moskou en hoofd

van de Russisch - orthodoxe kerk, Kirill. De geestelijke die zijn goedkeuring hechtte aan het in puin schieten van woonsteden, ziekenhuizen, theaters en schuilkelders. 'Kirill' riep de pastor, ' het is genoeg.'

Cees van der Jagt, 25 maart 202

Vacature

De Doopsgezinde Gemeente Rotterdam zoekt per 1 augustus 2022 een OFFICEMANAGER

voor 12 uur in de week.

Functieomschrijving:

Je bent het aanspreekpunt van de DGR voor het bestuur, de gemeenteleden en derden. Je bereidt vergaderingen voor en notuleert deze, soms in de avonduren of op zaterdag. Je verzendt de nieuwsbrieven en de pastorale brieven en verzorgt de opmaak van De

Werf, het kerkblad van de DGR, en zorgt voor verzending naar de drukker. In het programma Scipio houd je de ledenadministratie bij, je maakt de roosters voor (gast)voorgangers, organisten en dienstdoenden en hebt daarvoor contact met predikanten en organisten. Je stelt de wekelijkse liturgie voor de kerkdienst op en zorgt dat deze in de kerk komt te liggen. Je maakt de bezoeksafspraken voor de predikant.

Wij zoeken iemand met:

- een MBO+ werk- en denkniveau;
- ruime ervaring in zelfstandig werken;
- een uitstekende kennis van de Nederlandse taal;
- een goede kennis van MS Office;
- goede communicatieve uitdrukkingsvaardigheden;
- een flexibele werkhouding;
- kerkelijke betrokkenheid.

Deze functie kan vanuit huis worden vervuld. De werktijden kunnen in onderling overleg worden bepaald. Voor verdere informatie kunt u zich wenden tot: Wilma Kievit, officemanager, telefoon 06 – 22493199.

Voel jij je aangesproken door deze functie, stuur dan je schriftelijke sollicitatie met CV tot 15 juni a.s. naar Samen 010, t.a.v. Wilma Kievit, Hang 7, 3011 GG Rotterdam of per mail: officemanager@dgotterdam.doopsgezind.nl.

De sollicitatiegesprekken zullen worden gehouden op 24 juni 2022.

Kopij volgende Werf

De volgende Werf verschijnt rondom 25 augustus. Kopij graag uiterlijk 13 augustus aanleveren bij Werf@dgotterdam.doopsgezind.nl

De redactie van De werf wenst u een fijne vakantie toe!

Van de coördinator

De tijd is voorbij gevlogen! Zo startte ik in oktober 2020 als coördinator met een nieuw fris bestuur van 3 jonge meiden. We hadden er zin in! We werkten in een nieuw bestuursmodel dat Tom Rijken met ons invoerde: bestuur op afstand, werkgroepen die het werk zouden doen, ondersteund door een coördinator die zowel bestuurstaken als andere taken oppakte. Helaas liep het al snel mis door andere inzichten van oud kerkenraadsleden en het nieuwe bestuur. Er kwam een interim bestuur en daarna een bestuur waarbij ik ook de rol van voorzitter op me nam omdat er anders geen bestuur meer zou zijn.

In de loop van het jaar bleek dat er eigenlijk te weinig mensen zijn om de werkgroepen te bemensen en al het werk te doen. Ook de samenwerking, communicatie en rolopvatting blijkt een punt van aandacht te zijn binnen onze Gemeente. Regionale samenwerking wordt nu onderzocht, wat ik toejuich. Ik ben 21 jaar bij de Doopsgezinde Gemeente van Den Haag betrokken en actief geweest en doe daar nog steeds de 12+ groep samen met Marijn Vermet. Vorig jaar is onze Rotterdamse en Haagse jeugd samen een dag naar Noord-Brabant geweest. Op 19 juni as. hebben we een gezamenlijke dienst met de jeugd van Rotterdam en Den Haag. U bent van harte welkom in de Haagse vermaning aan de Paleisstraat! Het zal een dienst zijn voor jong en oud. Dat doe ik graag: mensen met elkaar verbinden, jong en oud. Samen Gemeente zijn.

Toen de officemanager met pensioen zou gaan leek het handiger om de functie van coördinator te combineren met die van officemanager. Ik ben dol op schrijven, maar geen notulist: ik kan daar altijd zo tegenop zien! Daarom heb ik besloten geen belangstelling te tonen voor de nieuwe functie. Mijn talenten liggen elders.

Tot 1 juli ben ik nog coördinator. Daarna mag iemand anders het werk doen in de nieuwe functie.

Tot slot zou ik u allen nog 1 vraag willen stellen ter overdenking:

Hoe kan het dat de jongere leden weggaan uit de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam?

Marijke Haisma

Onze gemeente

Predikant

Ds. Henriette van Dunné
06 - 27042422

predikant@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Kosterij

010 - 4124856

koster@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Boekhouder

Mark van Nispen

boekhouder@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Voorzitter en Coördinator

Marijke Haisma
06 -20828223

coordinator@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Secretaris

Truida Lokhorst
0180 - 317728

secretaris@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Werkgroepen

Communicatie

Bob v.d. Vijver

06 - 33149300

Personeel

Tjitske Gelderloos

06 - 11085389

Diaconie

Marijke v.d. Vijver

06 - 28488760

Diensten

Freekje Wethmar

0180 - 317728

Ledenadministratie

Mevr. W. Kievit
010 - 4666722

officemanager@dgrotterdam.doopsgezind.nl

Adres Hang 7 3011GG Rotterdam

Inhoudsopgave

Over de diensten.....	3
Zomerwisseldiensten 2022: vriend en vreemdeling.....	4
Oud en nieuw.....	8
Het fundament van de gemeente.....	9
Uit het klein overleg.....	12
Een gedachtenstroom ... van Cocky Brouwer.....	13
Gemeenteweekend Fredeshiem 2022.....	14
Wandeldienst.....	15
Het is genoeg.....	17
Vacature	18
Kopij volgende Werf.....	19
Van de coördinator.....	20
Onze gemeente	21
Inhoudsopgave en colofon.....	22

Colofon

De Werf, jaargang 60, nummer 4

De Werf is het blad voor mededelingen en contact van de Doopsgezinde Gemeente Rotterdam. Het blad verschijnt 8 tot 10 maal per jaar.

Redactie: werkgroep communicatie. Uitgever: bestuur DG Rotterdam.